

Előfizetési díj:

Egészévre 4 ft., Félévre
2 ft., Negyedévre 1 ft.

Hirdetmények:

3 hasábos petsor egyszer
9 kr., többszöri hirtetésnél 7 kr., Bélyegdíj
30 kr.

Nyilttér petsora 12 kr.

ZALAMEGYE

társadalmi, közművelődési és gazdasági hetilap.

A lap

szellemi és anyagi részét
illető közlemények a szer-
kesztőséghez küldendők.

Bérmendetlen leveleket
csak ismert kezektől fo-
gadunk el.

Kéziratokat nem küldünk
vissza.

A „Zalamegyei gazdasági egyesület“ és a „Zalaegerszegi ügyvédi kamara“ hivatalos közlönye.

Megjelenik minden vasárnap.

A társadalom és az iskola.

(Az iskolai év végén.)

Az áldozatok, melyeket az állam és a nemzet, melyeket társulatok és egyesek a magyar nemzet közművelődésének érdekében a tanügy oltárára hoznak — nem csekély. Kénytelen ezt elismerni a pesszimista is, elismerte ezt az országgházban az ellenzék is. — Az is tagadhatatlan, hogy e téren — t. i. Magyarországon közművelődése, tanügye terén évről évre nagyobb haladás észlelhető, s ha a felügyelet az egész soron szigorú és lelkiismeretes lesz, ez ügynek még nagyobb haladását, még nagyobb virágzását remélhetjük.

Mégis panaszkodnak a meddőség felől, még is nagy az elégedetlenség. És nem ok nélkül. Csak hogy ez az ítélet a levegőben úszik, s a kik azon voltak, hogy az annyiszor hangzott meddőségnek okát is adják, téves úton jártak. Rendesen a tanügy legközelebbi tényezőit okolták. Közélfekvő dolog volt. Azt mondták: a tanítók okai a meddőségnek. A másik némiképen menteni akarván az amúgy is mostoha sorsú tanítókat, azt mondta, nem annyira a tanító az oka, hanem a tanfelügyelet. A tanfelügyelő, az ő felelősségteljes állásukban annyira túl vannak terhelve, hogy nem képesek minden iskolát a kellő figyelemben részesíteni; nem látogathatják meg, s így a tanító s annak legközelebbi hatósága ellenőrzés nélkül találván magukat, elhanyagolták az annyira fontos nemzeti ügyet. A harmadik rész az iskolaszékekre hárít minden felelősséget. Szerinte ez többnyire laikusokból állván, ezek nem igen értenek hozzá, nem igen érdeklődnek a dolog iránt.

Egynek sincs teljesen igaza.

A főbaj nem a tanítóknak, nem a tanfelügyelőkben s nem az iskolaszékekben keresendő. Megtesszik ezek mindenütt kötelességeiket, habár ennek sok akadály állhatja útját, majd az osz-

tályok túltömöttségében (a tanítót illetőleg), majd a hatóság közönyében (a tanfelügyelőket illetőleg), majd a közönség áldozatképtelenségében (az iskolaszéket illetőleg), tehát a meddőség főokát nem ezekben kereshetjük.

Nézetem szerint a társadalom rovására írható a tanügy meddőségének oka. Az iskola és a család még mindig két különböző dolog, vagy legalább is annak tekintetik, s nem ritka eset, hogy ez utóbbi ellensége az előbbinek. S mivel az iskola még nincs közel hozva a családhoz, az az úr sines áthidalva, mely az iskolát az élettől választja el, s ez nagy baj. Míg ez minden consequentiával meg nem történik, theoretice sokat beszélhetünk a haladásról, s a statistika igazat is adhat nekünk, de valódi — az életre, a társadalomra, a nemzetre kiható — haladásról szó sem lehet.

Most következnek a szünetnapok. A fiú két hónapig szünetel, s a legnagyobb része e két hónap alatt szerencsésen elfelejti, amit az osztályában tanult. S mivel a lomhaság minden gonoszának szülő anyja, azért erkölcsileg is elvadul a gyermek, s nyüggyé lesz a szülői házban.

Ez azért van, mert a szülők legritkább esetekben fogják fel a tanítás és nevelés egymásra való kölcsönhatását.

Egyszóval a társadalom, mint ilyen, lerombolja gyorsan azt, a mit az iskola oly nehezen épített. Innen van az, hogy az iskolának oly csekély befolyása van növendékeire.

Ha a szülői ház, ha a társadalom felfogná kötelességét, akkor a jó példa befolyása, a buzdítás és intelem, a két szüneti hónapban sem szünetelne. Ezek a hónapok a legjobb alkalmat szolgáltatják a szülőknek, hogy gyermekeiket az iskolában szerzett theoretikai ismeretek mellett bevezetnék a gyakorlati életbe, megismertetnék a gyakorlati élet követelményeivel. Az iparos és a kereskedő egyaránt hasznosan foglalkoztathatná gyermekét saját

körében, s az a két hónap nem az elpuhulásnak volna szánva, hanem pihenésül a szellemi fáradozástól hasznos és dicséretes munkában.

Fájdalom, nálunk a szülők még nem bírnak érzékkel ez iránt, s ha a vakációban az egyik másik szülővel találkozik az ember, rendszeren azt a panaszt hallja: Nem bírok a fiammal, csak kezdődnek már az iskola! Hinc inde lacrimae. És ez nagy baj. Az iskolától várnak mindent, s ők maguk oly tehetetlenek, hogy saját gyermekükkel nem bírnak, pedig ez természetes tisztük. Itt javítsunk, ha lehet, s akkor jobb lesz minden.

Vári Jenő.

Megyei élet.

A nagyméltóságú m. kir. belügyminiszterium 1886. évi május hó 12-én 24816. szám alatt kelt körrendelete, az 1877. XX. t. c. II. rész VI. fejezetének a haláleset felvételek és azok beküldésére vonatkozó intézkedési végrehajtása tárgyában a megyei közjegyzői bizottság f. hó 8-án tartott rendes ülésén a következő végzést hozta:

Az 1877. XX. t. c. II. rész VI. fejezete értelmében a halottkém által a hulla vizsgálat megtörténtével a községi előjárásához teendő jelentés alapján minden haláleset, községekben a jegyzők vagy körjegyzők (1877. XX. t. c. 169. ü.) városokban az 1877. XX. t. c. 221. §-ához képest rendelt hivatalos közegek által s pedig sürgős esetekben azonnal, nem sürgős esetekben pedig a halottkém jelentése beérkezésétől számított három nap alatt (1877. XX. t. c. 223. §.) felveendő és minden haláleset felvétel az 1877. XX. t. c. 227. §-ához képest az illető járásbíróhoz beküldendő.

A haláleseteknek a fentebbiekhez képest mikénti felvétele az 1877. XX. t. c. 197. §-a alapján 1877. évi november hó 11-én 47046. szám alatt az árvaszékek részére kibocsátott ügyrend 142. §-ában (Lásd Rendeletek tára 1877. év 169. szám) szabályoztatott.

A hivatolt törvénynek ugyancsak II. rész VI. fejezete értelmében az esetben, ha a halálesetnek a fentebbiek szerinti felvétele alkalmával az illető közeg annak tudomására jut, hogy gyámhatóság alá tartozó örökösök maradtak, a haláleset még egy példányban veendő fel és ezen a fentemlített ügyrend 143. §-ában előírt módon eszközölendő haláleset felvétel az árvaszékekhez küldendő be.

Miután a hivatolt törvény és ügyrend fentemlített részeiben foglalt rendelkezéseknek az a célja, hogy a

„Zalamegye“ tárcája.

Az első fasché.

— Karcolat —
Írta: Dr. Jenvay Géza.

Tantalus kintja sem lehetett, — a maga idejében, — valami sokkal kevesebb dolog, mint a házasság életben az — első fasché.

Uram és hölgyeim! Ha majd magukra veszik a Hymen rózsás és rózsátlan láncát, — jó lélekkel ajánlom — ne keveredjenek egymással első faschéba, hanem ha már éppen nagy kedvüket lelik a háborúságban, kezdjék inkább mindjárt a tizedik, vagy huszadikon, akkora már megszokja az ember ezt is, akár csak a feleségét, akarom mondani: mint a verő fényes nyári napon az égiháborút.

Hanem a fasché először, az első fasché, ez valami borzasztó! — Dülmi-fülmi, mikor még ki sem jőzanodtunk a mézes hetek mámorából, faschéba keveredni a mucuskával, mikor még a hattyu nyak, a pihegő kebel olyan ingerlően esábitó, nyelni a száraz kortyot, mikor még azon boldog hiedelemben ringatózunk, hogy a rózsás ajkak csak arra teremték, hogy örökösen forró csókokat osztogassanak s a gümbölyű habkarok csak arra valók, hogy édes kéjjel öleljenek, — dacból, hiúságból — semmiért — lemondani mindarról, amiért csak nem régen életünket is oda dobtuk volna, no ez már valóságos pokoli kinszenvedés, nevétséges ostobaság, éppen úgy, mint a milyen nevétséges — az esetek többségében — maga a nagy harag oka is.

Vagy hát, nem-e haszontalan semmiségért, szót sem érdemlő csekélység miatt zörrentünk össze tegnap mi is a kis feleségemmel.

Ott ültünk, — édes szerelemről sugva-bugva — a felhők között bujkáló hold halavány sugáraitól gyéren világított nyári ebédülő egyik ablakánál. — Zelma angyali volt elegans pongyolájában. A fauteuilba kényelmesen végig dőlve, apró számolyon nyugtatva még

apróbb lábacskáit, melyek igazán kändikáltak elő a negligé gazdag fodrai alól.

Ott ültem, vagy jobban mondva — szerelemtől megittasultan — ott térdeltem előtte, ezer meg ezer csókkal halmozva el a pici bársony kacsókat.

Zelma édes- bűvös szavakat suttogott fülembé, majd mindkét karjával oda ölelt pihegő keblére s egy hosszú, forró csókot nyomott eléműlt ajkamra.

Máskor, szászor, ezerszer adtam volna vissza a kapottat, de e pillanatban — minden ok nélkül — a mérhetlen boldogság közepett is, feltámadt lelkemben a féltékenység ördöge.

— Ugy e bár, most azt gondolta, hogy a Zádor Jenőt tartja karjaiban? — azért volt olyan hosszú, olyan forró, nagyon forró a csókja?

— Es, — ha azt gondoltam volna? — szólt sértődött hangon feleségem s rózsás arca egyszerre lángba borult.

— Tehát még csak nem is menti magát?

— Igen is nem! — hangzott a dacos válasz.

— Nem? ugy hát igaz, mit a hátam mögött sügnak-bügnak. — Oh, kedves, maga egy... egy...

— Is maga!? ... maga egy... egy... zöldszemű szörnyeteg!

— Mit! — Én és szörnyeteg!? pattantam fel.

— Igen! még annál is rosszabb — erősítgette a kis asszony, miközben csipkekendőjével előtörő könnyeit szárítgató — s ha tetszik, még szászor is ismétlem, hogy maga egy kiállhatatlan — egy kiméletlen ember, egy igazi... szörnyeteg! — szólt egészen felhevülve s vég ő szavai hangos zokogásba fultak.

No, ez már több vala a soknál. — Mintha villám sujtott volna mellém, ugy szöktem fel helyemből s egy ideig izgatatlan, szó nélkül, méregettem végig a szobát, mint aki nincs tisztában a kényes helyzet követelte magatartását illetőleg, majd egy merész eszme villant meg agyamban s indulatosan — amint egy zöldszemű szörnyeteghez illik — bevágtam magam után az ajtót s miután a szobaleánynak kiadtam az ordert, hogy estére a visite szobában készítsen számomra ágyat, nya-

kamba vettem a várost, hogy a legénykori cimborák körében feledjem az átélt események keserűségét.

Csak hogy, ami máskor élvét nyújtott, szórakozást szerzett, most — az első fasché okozta borongós hangulatom közepett — csak untatott, terhemre volt.

Szerettem volna szökni a zajos társaságból, — a melynek pedig valamikor magam is számmatévő tagja voltam, — de sértett hiúságom nem engedte, hogy szívem után induljak s bizony már jól éjtelen túl járt az idő, mikorra haza vergődtem.

Azt hittem, hogy hosszas kimaradásom majd csak meglágyítja a mucuska szívét, számításomban azonban most az egyszer keserűen kellett csalódnom. Zelma ölelő karjai helyét Juliska várakozott rám pislogó méccsel, meglehetősen gúnyos arcot vágva a nem mindennapi eseményekhez.

Szó a mi szó, kezdett gemrozni a helyzet. Hanem hát, csak nem adhatja meg magát olyan könnyen az ember, férfi létére. — Mit volt mást tennem, bosszusan vettem magamat az ágyba s órákat töltve álmatlanul, izgatottan hánykódtam, egyik oldalamról a másikra. Agyamban csak egy kovályogtak a különféle gondolatok és — a történeti hűség kedvéért már csak megvallom — akárhányszor volt eszemben az is, hogy én leszek az — okosabb, kibékitem a kis feleségemet, de a másik pillanatban meg már újra felül kerekedett bennem a hiúság s a kérlelhetlen dac azt sugta a fülembé, hogy „azért se“!

— No iszen, csak az volna még szép, ha én capitulálnék. . . . . En! a „család“ feje, a ház parancsoló ura! Azután meg, ha nagyon teszegetjük a dolgot, hát nem ő volt-e a hibás, nem ő kezdte-e az epéskedést, mikor tréfából előhozta neki a régi imádóját? — Vagy, hát még az sem állna jogomban, hogy törvénye sen megesküdött feleségemmel néha-néha tréfálódjam?

Csak hogy persze, találva érezte magát a kis kedves.

És, ha csakugyan ugy volna, ha még mindig érdekelné az a kis czingár bárócska? No, akkor . . . akkor . . . Eh! ostoba beszéd!

birói vagy gyámhatósági intézkedés alá tartozó örökösödési ügyekre nézve a törvényben előírt eljárás haladéktalanul megindíttassék; s miután a halálesetek felvételére hivatott közegek késedelme többször panasztatott: a törvény rendelkezései pontos teljesítésének elérése végett utasítatnak a községi előjárások, hogy a halottkének, a halálesetekről beérkező jelentéseit a halálesetek felvételére hivatott közegekkel haladéktalanul közöljék.

Továbbá a halálesetek felvételére hivatott közegek, u. m. községekben a községi vagy körjegyzők, rendezett tanácsú városokban pedig az e célra rendelt hivatalos közegek utasítatnak, hogy

1.) a haláleset felvételeket, sürgős esetekben azonnal, oly esetekben pedig, melyekben a haláleset felvételek három nap alatt eszközözendők, ezen három napi idő alatt teljesítsék s a haláleset-felvételeket minden esetben az 1877. XX. t. c. 227. §-ához képest az illető kir. járásbíróshoz haladéktalanul beküldjék s

2.) a jelen rendelet harmadik bekezdése eseiteiben, a mennyiben végrendelet nem létezik, a haláleset-felvételeket az árvászekhez szintén haladéktalanul beküldjék, végrendeletek létezése eseiteiben pedig ezeknek az 1877. XX. t. c. 228. §-ához képest a bíróság által hiteles másolatban közlése után az ügyrend 143. §-ához képest eszközölt haláleset-felvételeket a végrendeletek hiteles másolataival együtt az árvászekhez azonnal betérjesszék.

Végül felhivatnak a járási szolgabírák, hogy szigorúan felügyeljenek, miszerint a halottkémi jelentések a községi előjárások által a halálesetek felvételére hivatott közegekkel haladéktalanul közöltessenek, és ha mulasztásról értesülnek, az elmulasztott teendők haladéktalanul teljesítése és a hanyagságot tanúsított közegeknek felelősségre vonása iránt intézkedjenek. — Ugyanezen felügyelet és intézkedés a rendezett tanácsú városok polgármestereinek is kötelességévé tétetik.

Ezen rendelet kellő számú nyomtatott példányokban tudomás és mihez tartás végett az összes járási szolgabíráknak, s általuk a kis és nagy községek előjáróságainak, községi és körjegyzőknek, továbbá Nagykanizsa és Zala-Egerszeg rendezett tanácsú városok polgármestereinek, s végül a fentidézett magas belügyminiszteri rendelet hivatalos másolatával a megyei árvászeknek, s Nagykanizsa és Zala-Egerszeg rendezett tanácsú városok árvászekének kiadatik.

Zala-Egerszeg, 1886. június 22-én.

Tekintetes szerkesztő úr!

Tisztelettel kérem becses lapjában az alábbiak közlésére.

Folyó hó 20-án tartott meg a zala-egerszegi alsófokú iparos tanonc iskolai vizsgálat, melyen az általam tisztelt tanítói testületen kívül még jelen voltak méltóságos gróf Festetics s. tanfelügyelő ur, tek. Arvay István iskolaszéki elnök ur. Alulírott ezen vizsgálatra ipartestületünk minden egyes előjárásági tagját meghívtam. A nagy számú előjárásági tag urak közül valamint a délelőtti, úgy a délutáni órákban alulírottan kívül jelen voltak Trettter Viktor alelnök, Major Károly jegyző, Goldfinger János, Nagy Károly, Smelka István, Preszler Gyula, Sanics Sándor és Kovács László előjárásági tagok.

Mindezek leírására engem nem az írásbeli vizsgategység ösztönöz, hanem igenis ösztönöz iparos társaimnak azon nagy részvétele, amelyet a tanügyi iránt tanúsítottak; továbbá ösztönöz az is, hogy iparos tanoncaink, mily hanyagul és majdnem minden kellő felügyelet nélkül jártak az elmúlt években a vasárnapi illetve az ismétlődő iskolába.

Ezen alkalommal nem akarom fejtegetni azt, hogy hol és kiben van a hiba, hogy iparos tanoncaink oly

Azonban ki tudja, ki mer érte jót állani!? — azután még is én közeledjem én? — aki talán meg vagyok csálva, ki vagyok játszva. — Én veszek véget a faszchnak, én? — aki egészen ártatlan vagyok a dologban.

— „Azért se!” — sugta valami ismét a fülemben s ingerültségemben úgy találtam, a keserű monologizálás közben folytonosan kezembem sanyargatott esti lapot oda lökni a szekrényre, hogy éjjeli lámpám is megaprehdalta az izetlenkedést: egy nagyot lobbant, azután szép csendesen elaludt.

Izgatottan hánytam-vetettem magamat egy ideig a setétben. Vérem forrott, fejemben badarabbnál badarabb gondolatok kergették egymást. Szememre sehogy sem akart álom jönni s már virradni kezdett, mikor végre mégis elnyomott a kimerültség.

Nyugtalan álom volt s mintha lidérenyomás nehezedett volna rám, úgy éreztem magamat. . . . Az „advocatus diaboli” kemény szavakat menydörgött fülemben s a „sedes sacra” egyhanguan kimondta az elvált — „a thoro et mensa!”

Ingerülten emelkedtem fel helyemről, hogy pár szót kockáztassak védelmemre, midőn valami éktelen lárna egyszerűre félbeszakította az ünnepélyes csendet. — A gonosz álomnak vége lőn, hogy az örömtelen valóra ébredjek.

Julcsa szobaleány nyitotta fel nagy robajjal az ajtót, sietve oda tette a kis asztalra a kávé s csak aynyt mondott hogy „a nagyságos asszony ma nem reggelizik; mert roppant nagy migraineje van.”

— Migraineje? — Hát azután mért nem hívunk orvost, ha baj van a házban?

— Mert nem engedi, kérem, a nagyságos asszony. Pedig nagyon sokat szenvedett. Egész éjjel nem hunyta be a szemét.

— No, én meg azt mondtam magának, hogy most rögtön meg a doctorért! Erti? —

— Ah! Tehát egész éjjel nem hunyta be a szemét? — kacagtam fel kárörvendve, amint egyedül maradtam. — Tehát migraineje van? ohó! ismerem én már az eféle betegségeket, a házas életben nagyon gyakoriak az ily fajú körtünetek.

— De ha mégis igaz volna, mit a Julcsa mon-

árván és mostoha módon nyertek iskolai oktatást, pedig hát az önálló iparos uraktól nemcsak vasárnap, hanem hétfőn, kedden és szerdán is elvonatott az iparos tanonc iskolai oktatás cím alatt, tehát az iparos elvesztett hétköznap minden héten 6 órai munka időt tanonca által azért, hogy a tanonca kellő oktatásban részesüljön, és mi lett az eredmény? Ezt leginkább kívánom nyilvánosságra hozni, mert elég megbotránkozva és szomorúan voltam kénytelen tapasztalni.

Nem szándékom minden osztályról külön külön szólni, csakis az előkészítő osztályt említem meg, a melybe beiratott összesen 47 iparos tanuló, kik közül kettő évközben eltávozott, négy pedig felszabadult vagyis segédde lett, tehát 41 tanonc után összesen nem kevesebb mint 3400 néhány mulasztási óra van kitéve, és ezen mulasztási órákat ha az iparos vonta el tanoncától, feleljen meg érte lelkiismeretével, de ha mind ezen mulasztási órákat az inasok lopták el először mestereiktől, másodsor pedig az iskolai oktatásaiktól, tehát ezen kétszeresen loptott órákat mire és hová fordították volna máshová, mint az emberiség lealacsonyítására, az erkölcs rontására, amelynek száz és többféle nemei ez alkalommal hallgatással mellezőm, röviden csak azt említem meg, hogy ezen 41 tanonc közül igen kevés találkozott, akik jobban tudták volna írni és olvasni, mint egy 6—7 éves gyermek, aki a második elemi iskolába jár, pedig egy tanoncotól már meg lehet követelni, hogy az elemi iskola IV-ik osztályát jó sikerrel elvégezze.

Az ily szomorú tapasztalat önkénytelen vissza emlékezett az 1869. évre, midőn nem csekély küzdelemmel létesíthettük az inas iskolát évi 150 frt fizetéssel; most ugyan nem tudom, mit fizet a város ezen iskoláért évenként, de ha csak ily összegben fizeti is, mégis a már lefolyt 15 év alatt összesen 2250 forintot fizetett a város közös pénztára az inas iskola fenntartására, és a fentebb említett vizsgálat alkalmával szerzett tapasztalással fogva bátran és minden habozás nélkül elmerem mondani azt, hogy ezen kiadásai városunknak a legesekélyebb siker nélkül odavesztett és sárba dobott pénz, annál is inkább, mert az iparos tanoncok nem hogy jó erkölcsben s oktatásban részesültek volna, hanem megfordítva a hétköznap esti órákban iskolai cím alatt ellopott időkből a legnagyobb erkölcselenségben növekedtek, a midőn valamint a mesterei, úgy a tanítói elöl megszökve és az utcákon csavarogva, mindenféle aljas beszédek és dalok közt töltötték el esténként az ellopott két órát, mindezen kihágásokért én az iparos tanoncokat nem tudom egészben elítélni, mert a főhiba nem az iparos tanoncokban, hanem egészen főlebb, máshol keresendő.

E valóban nagy fontosságú ügyben legyen szabad iparos társaimnak igen becses figyelmükbe ajánlanom, hogy oly tanoncot ne fogadjanak föl, aki írni olvasni nem tud, hanem csakis olyant, aki már a negyedik elemi iskola osztályait jó sikerrel elvégezte, leginkább pedig törekedjenek oda, hogy ha lehet, a polgári iskolás gyermekek közül fogadjanak. Igaz ugyan, hogy még most is ilyen polgári iskolás gyermekeknek a csizmadia és cipész műhelyekben a csiriz szaga nem tetszik, meg azután meleg nekik a kalapács nyel is, — de majd ha tapasztalni fogják, hogy egy-egy kis hivatal elnyeréséért mennyien folyamodnak s mily gondok között élnek az ilyen pár iskolát végzett, de az iparos pályától irtózkók: akkor fogják majd dicsérni azon iparágakat, amelyeket ifju korukban elég megdöglőn megvetettek és kigunyoltak, majd ekkor azután valamint saját gyermekeiknek, úgy másoknak is azt fogják tanácsolni, hogy először az iskolát és azután valamely iparágat idejekorán jól megtanulni első feladata a gyermekeknek.

És most már itt volna az idő, hogy mindez így

dott? . . . Ha csakugyan szenvedne? Nem-e kegyetlenség, szívtelenség magára hagyni szegényt? — szólalt meg bennem azután egy gyengédebb érzés, mely pillanatokra ingadozóvá tett s már-már arra határozottam magamat, hogy véget vetek az oknélküli faszchnak; hanem a másik percben már ismét a hiúság, a dac diadalmaskodtak felettem s nem engedték, hogy én kezdjem meg a félbeszakított — diplomaiai érinkeztést s hogy még csak a kísértéseknek se legyek kitéve, gyorsan magamra hánytam ruháimat, belém öntöttem a kávé s szó nélkül rohantam a hivatalba, hol már egy egész sereg perlekedő fél várakozott rám.

Kedvetlenül kezdtem a munkába, izgatottan, ingerülten hallgattam az alperesek szablonoszerű vélekedéseit s — mert végtelenül bántott feleségem konok-sága — szerettem volna elmarasztalni az egész világot — *makacsságból*.

Eszem folytonosan otthon járt s mégis, mikor nagy nehezen eljött a déli tizenkét óra, a legkevésbé sem siettem haza, hisz tudtam, hogy nem várakoznak rám ölelő karokkal; de még talán csak jó ebédem sem.

Némán, szó nélkül ültem az asztalhoz s bele tettem a „Pesti Napló” lepedőibe, lestem-vártam, mikor kezdődnek meg a békealkudozások.

Zelma azonban a legkisebb hajlandóságot sem mutatott a közeledésre. Közönyös arccal ült mellettem egész ebéd alatt s mikor a szobaleány behozta a fekete kávé, méltóságteljesen felemelkedett helyéről s otthagyt a taképnél.

Mondhatom, mód nélkül meg voltam lepve a dolog e nem várt fordulata által s feleségem makacssága csak megérlette bennem azt az elhatározást, hogy most már csak azért sem fogok capitulálni. Jöjjön, a minek jönni kell! mert hát, utó végre még is csak én vagyok az ur a háznál s ha mindjárt az első alkalommal gyengének mutatom magamat, hová jutunk akkor majd később!

— És ha Zelma sem szólna többé soha hozzám? — vetettem fel egész önkénytelenül a kényes kérdést. — Nos akkor . . . Hisz csak ne volna olyan bájosló, olyan nagyon szép, olyan anygali! — most is hogy itt ült mellettem, majd hogy oda nem borultam lábaimhoz, szerettem volna össze-vissza csókolni, szívemhez ölelni

történjék, mert a magas kormány nem másért, hanem csakis azért állította fel országsszerte a polgári iskolákat, hogy a hazának okos és értelmes, jóra való iparosokat nevelhessen. —

Végre pedig azt is igen becses figyelmükben ajánlom iparos társaimnak, amint már az eddigi tapasztalás be is bizonyította, hogy az a hétköznap iskolai iparos tanoncaikra nézve nem hogy hasznos, hanem inkább káros következtetést, tehát ha az 1886. iskolai év megkezdődik, olyképp óhajtánám az iparos tanoncok ismétlődő iskolai oktatását megállapíttatni, hogy a hétköznap oktatás elmaradna, és csakis vasárnap és ünnepnapokon délelőtt 9—11-ig és délután 2—5 óráig tartana az oktatás; hogy miféle tantárgyak, hogyan és hány órában taníttassanak, az szerintem nem kizárólag a tanító urakat illeti, hanem ezeknek meghatározásához megkívántatik az ipartestület véleményadásának meghallgatása.

Ez ügyben még elegendő idővel rendelkezünk, higgadt és komoly gondolkodásra kérem tehát iparos társaimat.

Meskó József
ipartestületi elnök.

Az ipartestületi elnök úr fentebbi sorait egész terjedelmében közzöltük, mert jól tudjuk, hogy nemcsak ő, hanem vele együtt igen sokan hasonló helyzetben vannak. Soraira vonatkozólag egyelőre röviden a következőkben felelünk: Téves azon állítása, hogy az a sok mulasztás azért van, mert a tanoncot az iparos elküldi, de az a két órát nem az iskolában, hanem kinn tölti. Hisz meg van az ellenőrző könyv, az iparos meggyőződhetik, volt-e tanonca iskolában vagy sem. Tegyük szívünkbe kezünket, s valjuk be őszintén, hogy a tanonc szívesen menne iskolába, de a mesterek nem eresztik őket. És pedig nem eresztik elég szívtelenséggel, dacára, hogy a tanítási órák oly időben (7—9) vannak, mikor az ipartörvény értelmében a tanoncok munkára nem is kötelezhetők, tehát a mestertől semmi szín alatt sincsenek ellopva az órák, hacsak a törvényes órán túl nem akarják az inasokat foglalkoztatni. — Kétségtelül, hogy a hanyag iskolába járás az eredmény rovására megy, de még sem helyeselhetem a testületi elnök úr eljárását, hogy az eredmény megítélésénél az előkészítő osztályt vette figyelembe és szépen hallgat az I. II. és III. osztály vizsgálatáról, melynek eredménye a jelen voltakat teljes mértékben kielégítette és arról győzte meg, hogy ha ily hanyagul látogatás mellett is ennyit lehet felmutatni, mennyivel nagyobb volna az eredmény a pontos iskolába járás mellett. — Az előkészítő osztály hogy oly gyenge volt, ennek az az oka, hogy a legtöbb növendéke még iskolába sem járt; no már akkor rendetlen iskolázás mellett heti 6 órában bajos is ám egy év alatt őket az írás, olvasás, számolás- és nyelvtanra megtanítani. — Mert szomorú, de való, hogy igen sok olyan fogadnak fel iparosaink tanoncu, aki az iskola belsejét még soha sem látta. — Helyeseljük azon indítványát, hogy csak negyedik elemi iskolát végzett növendékek vétesenek fel, sőt ha lehetséges, polgári iskolás növendékek, csakhogy attól félünk, hogy ez pusztá óhaj marad, illetve egyesek kivételkép megteszik, de a többség mégis a tanulatlanság fordul, nem akarom feltenni, hogy az ilyennel önmagukra nézve előnyösebb feltételekkel szerződhetnek, hanem betudom annak, hogy ki iparra akarja adni gyermekét, mielőbb kifogja iskolából s küldi a nehéz munkára, hogy mielőbb felszabaduljon és maga keresse kenyerét. Azért satnyul a magyar faj; mert korán kell a tanoncoknak a terhes munkához szoknia s mikor felszabadul, még gyerek úgyszólván s feltétlen urnak és függetlennek képzelvén magát, görnyed egy egész héten át reggeltől napestig a munka mellett azért, hogy a hetedik napon dorbézo-

s elmondani neki, hogy milyen végtelenül szeretem, imádom. . . . De hát, tulajdonképpen, mi is akadályoz ebben? — Nem vagyok örült, hogy elhajított magamtól azt az édes boldogságot, melyért csak egy lépést kellenne tennem oda a másik szobába. . . .

— Eh; de mit beszéltek össze-vissza! — mire való ez a beteges sentimentalizmus?! — fakadtam ki azután önmagam ellen s hogy véget vessek minden ebédutáni philosophálásnak, felkeltem az asztaltól, fejembem nyomtam a kalapot s a másik pillanatban már utban voltam a kávéház felé és — kezdtem beletörődni a helyzetbe oly annyira, hogy éjjel is elaludt, mire haza vetődtem.

Annál nagyobb volt tehát meglepetésem, midőn az idő előrehaladottsága dacára még az egész házat ébren találtam.

— Aha! Várakoznak rám! — gondoltam magamban s bizonyos fennhéjázással léptem át a küszöböt, azon biztos reményben, hogy feleségem ölelő karjai fogadnak.

Benyitok az első szobába. — Senki!

Utánna a másikba. Itt is néma csend s hozzá még olyan felfordulás, akárcsak a Szent-Györgynapi költőzködés idején az almáriumok, szekrények nyitott ajtóit mereven bámultak a kétes setétségbe, az asztalon skatulyák, kazetták egész serege táborozott, míg a pamagról, költői rendtelenségben mosolygalt felém az érdekes negligéfőkötők és tornyos szalma kalapok.

Lábaim gyökereket vertek e szakatlan dolgok láttára s egy lesújtó gondolat villant meg agyamban s hogy meggyőződjem a valóról a szomszéd szoba felé rohantam s alig hogy beléptem a kis szentélybe, kis hóféhér kar fűződött nyakam köré s mielőtt felocsudtam volna meglepetésemből, egy hosszú forró csók csattan el ajkamon.

— Maga rossz ember! — szólalt meg fuvalya hangon kis feleségem s rám emelve könyben uszó szemét, szívedélylyel ölelt magához.

— Zelmám! akadozott számon a szó s hogy mit dadogtam még melegségemül, azt már magam sem tudom. A nap átélte eseményei nagyon megviseltek, azután meg már az idő is későre jár, hát — jó éjszakát!

hanem
olákat,
rosakat

ükben
tapasz-
iskola
hanem
iskolai
onokok
a hét-
nap és
óráig
yan és
zárólag
zásához
meg-

ezünk,
iparos

egész
csak
n van
vetke-
a sok
lküldi,
n tölti,
eggyő-
egyűk
a ta-
nem
elenül,
annak,
unkára
n alatt
rán túl
kivüli.
vására
nök úr
készít
II. és
jelen-
győzte
ennyit
dmény
ő osz-
hogy a
ár ak-
ajos is
lás- és
hogy
ul, aki
eseljük
iskolát
tséges,
hogy
meg-
nem
nézve
tudom
előbb
előbb
atnyul
terhes
gyerek
zelvén
apestig
rbézo-

retem,
dályoz
m ma-
lépést

e való
m ki
minden
jembe
utban
ődni a
haza

midőn
házat

agam-
szöböt,
karjai

hozzá
ynapi
nyított
ztalon
nig a
ém az
k.
dolgok
aban s
e, kis
udtam
sattan

ivolya
ó sze-
gy mit
tudom.
n meg-

lás közt elverje egy heti keserves keresményét. — A polgári iskolának — mint megjegyzé — értelmes iparos osztály nevelése a feladata s meg is lehet a testületi elnök úr győződve, hogy a helybeli polgári iskola tanterületet nem mulaszt el semmi alkalmat sem, hogy a növendékeket ez irányban oktassa, csak hogy itt is nem a tanítók, nem az iskola a hibás, hanem a szülők, akik minden áron azon vannak, hogy fiúkból úr legyen. Ne hibáztassuk hát az iskolát, akkor, mikor mi vagyunk hibásak. — Végül ami a vasárnapon való oktatást illeti, javaslatra szerint azt keresztül vinni bajos. Az inasnak is szüksége van pihenésre, ha mi vasárnapon 4—5 órán keresztül taníttatni akarjuk, azonkívül számlákat is akarunk velük vitetni, no meg a kész munkákat is haza hoztatni, mikor fog pihenni? Meg a testületi elnök úr belátására bízom annak megítélését, mikép lehetséges az ily, iskolát haza sem látott, vagy attól elszokott ifjakat, egy napon 5 órán keresztül sikerrel oktatni s képes-e az öt órán át figyelemmel tanulni. — Ami végre azon megjegyzését illeti, hogy mely tantárgyak, hogyan és hány órában taníttassanak, hogy e részben az ipartestület véleménye hallgatandó meg, azt hiszszük, nem értette komolyan; mert hát az ipariskolák tanterve a magas miniszterium által ki van dolgozva, a tanterületnek is ahhoz kell alkalmazkodnia, de meg, hogy ha ily kész tanterv nem is volna, akkor is az ipartestületet ily tanterv egybeállítására nem tekinthetjük illetékesnek. — Szerk. —

Hivatalos rovat.

Zala-Egerszeg rend. tan. város tanácsa részéről közhírré tétetik, hogy a város hatósága területére alkotott szabályrendelet az ebtartás tárgyában a nagyméltóságú m. kir. belügyminiszteriumnak folyó évi június hó 21-én 34770 II. szám alatt kelt magas rendeletével megerősítést nyervén, a város területén ezen szabályrendelet *folyó évi július hó 1-én* életbe lép s mindazokra, a kik ebeket tartani óhajtanak, kötelező erővel bír. Ennél fogva felhivatnak mindazok, a kik ebeket tartani óhajtanak, hogy minden eb után, mely korának 4-ik havát betöltötte az 1886. évi második felére járó 1 frt illetéket mielőbb a városi pénztárnál lefizetvén, az ebtartási engedély elnyerése végett a városi rendőrkapitányi hivatalnál jelentkezni el ne mulasztassák.

Zala-Egerszeg 1886. június 26.

NÉMETH ELEK
főjegyző.

KOVÁCS KÁROLY
polgármester.

Helyi, megyei és vegyes hírek.

Mai számunk az énegyedben utolsó levél, tiszteltelt kérésük lapunk barátait az előfizetés szíves megújítására, hátralek előfizetőinket pedig a hátralek mielőbbi beküldésére kérésük, hogy kötelezettségeinknek mi is pontosan megfelelhessünk.

A lap kiadóhivatala.

A zala-szent-gróthi képviselő kerület országgyűlési képviselőjévé a f. hó 19-én megejtett választás alkalmával egyhangúlag *Eitner Sándor* sümegi takarékpénztári igazgató választott meg.

A zala-egerszegi Cassinó-egylet 1886. évi július hó 3-án d. u. 5 órakor a Cassinó helyiségében rendkívüli közgyűlést tart, a melyre a Cassinó egyesület tagjai tisztelettel meghívattak. A közgyűlés tárgyai: 1. Felhívomódványa Udvardy Ignác ur és társainak egy ajánlott tag fel nem vétele ellen. 2. Lemondás folytán megüresült két jegyzői állás betöltése. Zala-Egerszegen 1886. évi június hó 25. Svastits Benó elnök.

A zala-egerszegi vadásztársaság tisztújító közgyűlést f. hó 23-án tartotta. A választás eredménye: Baumgartner József elnök, Skublics Imre alelnök, Somogy János fővodászmester, Trsztyánszky Ödön alva dászmester, dr. Czinder István ügyész, Hajlik István pénztáros, Kaffehr Béla tjegyző. Választmányi tagok: dr. Gyömörey Vince, dr. Hány István, dr. Isóó János, Krosetz János, Mihálovics Károly, Svastits Benó.

A zala-egerszegi polgári fiúiskola ének- és szavalati ünnepélye és tornászati vizsgálata f. hó 21-én d. u. 4 órakor tartott az intézet rajztermében szép számú közönség jelenlétében. A növendékek éneke és szavalata a jelen volt közönséget kielégítette. Majd a pályadíjakat osztotta ki az intézeti igazgató. A pályadíjakra a zala-egerszegi takarékpénztár 15 frtot és Festetics Benó gróf segédtanfelügyelő úr 3 frtot adományozott, Arvay István iskolaszéki elnök úr pedig egy db. aranyt adott a legszorgalmasabb tanműhelyi növendék megjutalmazására. Az „étszekerény“-re kitűzött egy db. aranyt Záborszky József VI., a 2 frtos II-ik díjat Fischer Ödön VI. osztályos, az „ebédlő asztal és szék“-re kitűzött 2 frtos I. díjat Baumgarten Arnold V., az 1 frtos II-ik díjat Rosenberger Ödön V. osztályos, a „renaissance munkánál az egy db. arany első díjat Simicska János VI., a 2 frtos II-ik díjat Fischer Ödön VI., az 1 frtos III-ik díjat Lövy Géza VI. osztályos növendékek nyerték. Az egy db. arany szorgalmi díj Fischer Ödön VI. osztályos növendéknek ítéltetett oda az asztalosság terén osztályos eredményt feltüntetett munkásságáért. — Az ünnepély záróadóját képezte a tanintézet igazgatójának az ifjúsághoz intézett alkalmai záróbeszéde, melyben méltatta a szorgalmas növendékeknek örömet, midőn egy küzdelmes év után édes övéik körében tölthetik perceiket; a hanyagokat pedig buzdította a mulasztottak helyrehozására; végül a közönségnek meleg érdeklődésért fejezte ki a tanintézet s az ifjúság hálás köszönetét. — Ez után következett a tornászati vizsgálat, de ennek teljes befejezését a közbe jött eső megakadályozta.

Derék tanúgy barát. Ebenspanger Lipót nagykanizsai kerekedő azon alkalommal, hogy Ernő fia az

érettségi vizsgálatot sikerrel letette, a nagy-kanizsai főgymnasiumnál 200 frtos alapítványt tett; a tőke kamatai a főgymnasium kebelében levő gyakorló-iskolának szánta pályadíjjal.

Értesítés. A körmenyi atletikai klubnak kedvetlenül időjárás miatt elhalasztott zártkörű tavaszi táncvígalmát — a meghívókban foglalt egyéb meyladodások fentartása mellett — 1886. július 10-én fog megtartani. Körmeny, 1886. június 20-án. *A rendezőség.*

Halálozás. Páslek Józsefné született Széchenyi Mária f. hó 22-én hosszas szenvedés után 46 éves korában mellbajban elhunyt és Urnapján nagy részvét mellett eltemették. Béke és áldás lengje körül porait!

Köszönetnyilvánítás. Az andráshidai iskola záróvizsgája e hó 23-án tartott meg, mely alkalommal a szorgalmasabb tanulók közt értékes jutalomtárgyak osztottak ki. Hogy ez lehetővé válhatott, nemeskeblű iskolabarátok adakoztak és pedig: Nagy László úr, az iskola gondnoka 2 frtot; Hártl János körjegyző úr 2 frtot; Farkas Ferenc, Viosz Ferenc, Hollósy József, dr. Kele Antal és Fatér Ferenc urak egyenkint 1 frtot; Hollósy József, Marton Zsófia, Hártl Jánosné, Viosz Irma, Fülöp József, Barbarits Lajos, Major István és Vas János egyenkint 50 krt; Angyal György káplán úr 1 db. ezüsthuzast; Paál János, Devecser József egyenkint 40 krt. A fentnevezettek áldozatkészsége nem szorul dicsegetésre; én azenbau kötelességemnek tartom ez uton is legmélyebb köszönetemnek kifejezést adni, azt kívánva, hogy az Isten minden iskolának sok ily ügybuzgó pártfogót adjon. Andráshidán, 1886. évi június hó 25. *Noébk Mihály* tanító.

Gyászír. F. hó 20-án mult ki a helybeli fiatsálg egy tetterős és nagyreményű tagja, a kir. közjegyzőségnek egy munkás hivatalnok, Számek Zsigmond végzett jogász. Hült tetemei a megboldogoltnak f. hó 22-én tétettek örök nyugalomra a helybeli izr. sírkertben, mely alkalommal a temetési szertartás az esős idő dacára, — mely számos tisztelőjét a személyes megjelenésben gátolta. — óriási részvét mellett ment végbe. A kegyelet adóját sokan koszorúkkal rótták le, melyek közül különösen kitűnt Skublics Imre kir. közjegyző úr élővirágokból készült 7 meter hosszú, 20 cm. széles fehér brocat selyem szallagon „Skublics Imre kir. közjegyző a korán elhunyt hű segédjének“ feliratú; — továbbá a közjegyzői hivatal személyzetének élő virágokból készült gyönyörű koszorúja, mégis az Eisenstädter családnak remek thea-róza s örökzöldből készült 6 meter hosszú s 16 cm. széles fehér ripsz selyem szallagon „Szerető rokonoknak az Eisenstädter család“ feliratú — s végre az elhunyt hű barátainak óriási babérszuszorúja, melyet 10 m. hosszú és 20 cm. széles „Számek Zsigmondnak, hű barátai“ feliratú fehér ripsz selyem szallag díszített. A temetőben levő imaházban főt. Engelsmann rabbi úr tartott vallásos érzülettel áthatott szónoklatot, melyben kiemelte az ifjan elhunyt bokros érdemét. Ezután az elhunyt barátai nevében, ezek felkérésére a sír szelén Heinrich János úr az elhunyt kebelbarátja és pályatársa tartott megható és nagy tetszést aratott bucsúbeszédet. — Sajnáljuk, hogy a korán elhunyt, törekvő ifjunak érdemeit méltató emegyzésbeszédet térszűke miatt nem közölhetjük. — Béke lebegjen porai felett!

Alapszabálmegerősítés. A zala-egerszegi polgári iskolai tanulók önképző és segélyező egyesületének alapszabályait a m. kir. belügyminiszterium a bemutatási záradékkal ellátta.

Véglegesítés. A vallás és közoktatásügyi miniszter *Vastagh János* tapolezcai-gazdasági szakosztálylyal kapcsolatos felső-népiskolai rendes tanítót jelen állásában végleg megerősítette.

A zala-egerszegi szegény gyermekek karácsonyfája című egylet választmányának legközelebb tartott ülésén elhatározottat, hogy az egylet által tartatni szokott nyári táncmultság jövő azaz július hó 18-án fog megtartatni.

Pályázat. A dóbrétei r. k. fiókiskola tanítói állomására pályázat hirdettek. — *Evi javadalma:* gabona, tandíj és tüztárból, 300 o. é. frt. — Okmányokkal felszerelt folyamódványok *folyó évi július hó 30-ára* az iskolaszékhez intézendők. — Az állomás ugyanakkor elfoglaltat leszen. Nagy-Lengyel, 1886. június hó 23. Gaál Ferenc iskolaszéki elnök.

A zala-egerszegi iparos ifjak önképző és betegsegélyező egylete 1886. évi július hó 4-én alapítókéje javára Rozenkrancz József ur kertihelyiségében tekeversenyre egybekötött zártkörű nyári táncmultságot rendez. Kezdeté délután 5 órakor. Belépti díj 40 kr. pártoló és rendes tagoknak 30 kr., családjegy 1 frt. Egy tekejegy ára 3 dobásra 15 kr. Felülfizetések közzöttel fogadtatnak és hírlapilag nyugtáztatnak. Kedvetlenül idő esetén július hó 11-én tartatik meg.

A század csodái közé méltán sorozhatók a mai tökéletes szerkesztői nyomdagépek s öröndetes, hogy hazánkban is képviselve vannak már azok szép számmal, a hírlapirodalom nagy fölvirágozása folytán. Csak a mult őszszel tette közzé a „Pesti Hírlap“ az ő új szerkesztői rotációs gépének érdekes leírását, megjegyezve, hogy az tízezer példányt nyom ki a lapból egy óra alatt még pedig fölívágva és összehajtogatva, s ime már ez a gép is fölül van mulva, amennyiben, — mint a „Pesti Hírlap“ szerkesztősége minket értesít — már meg van rendelve a lap részére Würzburgban oly második rotációs gép, mely nem kevesebb, mint huszezer példányt állít elő óránként. Valóban bámulatos haladás, akár a gépgyártás mai tökélyét, akár egy ily kedvelt lapnak rohamos terjedését veszzük figyelembe, mi ily óriási produkáló képességű gépek beszerzését teszi szükségessé. Így lehetségessé válik a „Pesti Hírlap“-nál, hogy ami hajnali 3 óráig történi, az már teljes részletességgel olvasható legyen a hajnali 4—5 órakor vasutra szállított összes lappéldányokban; sőt lehetségés éjjeli 2 órakor egész új vezérkiket, tárcát vagy a táviratilag jelzett események által alkalmivá tett egyéb közleményt a lapba fölvenni. Oly tökélye a lapszerkesztésnek, minőről csak tíz év

előtt sem mert volna magyar szerkesztő és kiadó álmadni! S hogy e rohamos haladás épen a „Pesti Hírlap“-nál jelentkezik, azon senki sem fog csodálkozni, a ki tudja, hogy e lap ma a legnépszerűbb és legelterjedtebb Magyarországon, mert amellet, hogy sokat és sokfélélt ad s kitűnően van szerkesztve, mégis a legolcsóbb (egy óra 1 frt 20 kr., negyedévre 3 frt 50 kr.); a komoly tartalom mellett mindig sok benne a mulattató (tárcák, karcolatok, apróságok a legjobb íróktól) s külső kiállításra nézve ma a legdíszesebb a napilapok közt; szóval oly lap, mely a tömeges felkarolást meg is érdemli. Mutatványszámokat levelezőlapon nyilvánított óhajra bárkinek egy hétig ingyen és bérmentve küld a kiadóhivatal (Budapest, nádor-utca 7. sz.) hova az előfizetési pénzek is küllendők.

Saját kezébe. eredeti regény egy kötetben, írta *Beniczkyé Bajza Lenke* (Singer és Wolfner *Egyetemcske* Regénytára XVI., kötet, Budapest.) A kitűnő magyar író, kinek regényirodalmunk annyi szép és érdemes művet köszönhet, e legújabb regényében a legnehezebb s egyuttal legérdekesebb feladatok egyikét tűzte maga elé; a női szív jellemzését, soványasával és tévedéseivel, szenvedélyeivel és nemességével. S ki oldhatná meg e feladatot jobban, mint egy kiváló tehetségű regényíró, a ki maga is nő s ki előtt a női kebel miszteriéma nem hét-pecsétes levél, hanem nyitott könyv? Ebben a nyitott könyvben enged bennünket lapozni *Beniczkyé Bajza Lenke* s az élvezetet, melyet ez a lapozás nyújt, csak növeli az érdekes meseszövés, szép előadás, mely a milyen egyszerű, olyan megkapó is. E regény méltán sorakozik *Beniczkyé Bajza Lenke* eddigi műveivel s díszére válik az *Egyetemcske* Regénytárnak. Ara csinos piros vászon-kötésben 50 kr.

A nép fölkeles és életbiztosítás. Az „*Assicurazioni Generali*“ igazgatósága arról értesít bennünket, hogy az állami jóváhagyás fentartásával elhatározta, hogy az életbiztosítási ágban, a biztosítottak érdekében több rendbeli újítást fog a kötvényfeltételek közé felvenni, különösen a legmesszebb menő engedményeket teendő a népfölkelesre kötelezettek érdekében. Ugyanis a kötvény, ha a biztosítás már legalább egy év óta érvényben volt, a népfölkelesre kötelezett biztosított irányában jogérvényét minden *pótdíjzítés nélkül* az esetre is megtartja, ha az illető tényleges hadi szolgálatra fogna behivatni és pedig 15,000 frt er-jeig terjedő biztosításnál a teljes összegre és az egy és ugyanazon egyén életére szóló nagyobb biztosításnál 15,000 frt-ig. Ezen kedvezményben a társaságnál már biztosítottak is részesülnek, a mennyiben azoknak megengedtetik, hogy mostani kötvényeiket kicserélhessék az újabb feltételeknek megfelelőleg kiállított kötvényekkel. — Örömmel üdvözöljük ezen újítást, mely oly hatályos módon tesz eleget a mai kor kívánalmainak. A nagy iparos és közgazdasági intézmények mérvadó képviselőinek kétségtelenül nem csak üzleti feladatuk, hanem egyszersmind kötelességük is, hogy lehetőleg számoljanak a napi kérdésekkel. — *A népfölkeles törvény* az életbiztosítási intézményt ily kötelességgé vált feladattal állítja szembe, melynek szabadelvi megoldására első sorban is a nagy és hatalmas belföldi biztosító társaságok kötelezvék. — Hogy „*Assicurazioni Generali*“ tudatában az általa elfoglalt előkelő állásnak, ezen az egész népességre nézve kiválóan fontos ügyben is első vála, mely megtette az elhatározó lépést, teljes elismerést érdemel.

A forró évszakban életrendi hibák miatt gyakran fordulnak elő emészto szerveinkben. Zavarok (székrekedés vértolulással, heves szívdobogás, főfájás stb.) s ily esetekben jó, ha gyorsan kéznél van egy olyan kitűnő háziszser, mint a milyennek ismeretes a Brandt R. gyógyszerész svájci labacsa, mely által minden nagyobb bajnak eleje vétetik. Gondosan meg kell nézni, hogy minden Brandt R. féle svájci labdacso-dobozon (70 kr. a gyógyszerárakban) rajta van e cégjegy: egy fehér kereszt vörös mezőben s Brandt R. névalírása; minden másfajta csomagolás visszautasítandó.

Nyilttér.

Nyilatkozat.

Alólírottak kedves kötelességünknek tartjuk ezenal kinyilatkozatni és az érdeklő közönségnek tudomására juttatni, miszerint a f. é. május hó 28-án nálunk kiűtött tüzeset folytán hajlékainkban, gazdasági állatokban, ruha és butor neműekben stb. szenvedett 2000 frtot túlhaladó tűz kárunk a Budapesten székelő Duna biztosító társaság által a helybeli takarékpénztár képviselőjében, mely társaságnál az elégett értékeink biztosítva voltak, pontosan és hiány nélkül kifizettetett, mely szilárd és méltányos eljárásért és a kár liquidációjában tanúsított gyors és előzékeny elintézésért nevezett társaságnak, nem különben a helybeli takarékpénztárnak hálás elismerésünket ezuttal is nyilvánítjuk.

Zala-Egerszeg 1886. évi június hó 18-án.

Tubán János

Tubán Elise

a Gógánmalom tulajdonosai.

Köszönetnyilvánítás.

Mindazok, kik felejthetlen fiunk, illetve fivéréink, *Számek Zsigmond* ravatalára koszorut helyezni és temetésén megjelenésükkel és tanúsított részvétükkel mély fájdalomukat enyhíteni szivesek valának, fogadják ez uton is mély köszönetünket. Zala-Egerszeg 1886. június 22.

A gyászoló család.

Felelős szerkesztő s kiadó-tulajdonos:
UDVARDY IGNÁC.

A RADEINI SAVANYUVIZ

Európának leggazdagabb natron-lithion tartalmú savanyúvize.

Mint gyógyvíz

gazdag szénsav és natron tartalmán kívül a radeini savanyúvíz kitérő jelentékeny mennyiségű lithion tartalmát, melyet ily nagy mennyiségben semmi más ásványvízben sem találhatunk. Ennélfogva a radeini savanyúvíz, mint valódi gyógyszer ajánlható közhíves bajokban, epebajokban, húghólyagbetegségeknél, vese-kőbajokban, aranyér bajokban, görvélykőrnél, mirigydagadatoknál, szerfeletti nyálka képződésnél, sárgaságban, bélrekedésekben stb.

Mint asztalivíz

nagy mennyiségű szénsav tartalmánál, kellemes savanykás ízénél és kitűnő pezsgésénél fogva igen

ajánlható, mint üdítő-ital. Még a gyermekek is szívesen iszák akár egyedül, vagy tejjel, savóval, gyümölcslével. Borral vagy címrómlével és cukorral keverve, igen kellemes, erősen pezsgő ital gyanánt szolgál, úgy hogy „ásvány-pezsögnek“ nevezik.

Radein, mint gyógyhely.

A radeini fürdők kitérő hatásúak, a közhíves- és nőbajokban, aranyér bántalmaknál gyomorhajokban, epebajokban, húghólyagbetegségeknél, vesekőbajokban.

Egy szoba egy napra 30, 40, 50, 60 kr.

Egy fürdő 30 kr.

Összehasonlítása a radeini savanyúvíznek más savanyú vizekkel.

A forrás neve	Radeini	Petáncezi	Mohai	Giesztüblí
A vegyelemző neve	Mittereger és Reibenschuch	Bernát	Lengyel	Schneider
Állandó alkatrészek 10,000 részben	48-639	49-450	17-617	12-231
Félig kötött és szabad szénsav	43-158	30-999	30-723	25-201
Összesen	91-797	80-449	48-349	37-432
Némely fő rés tulajdonos alkalmazásba veszi az eddig nem gyakorolt módot, hogy az állandó alkatrészekhez számítják a kötött szénsavat is, ezen módszer szerint az összehasonlítás eredménye	107-582	97-210	55-623	41-886

Főraktár Fenyvesi Miksánál Zala-Egerszegen.

Kapható Zala-Egerszegen: Heinrich W. és L. néél és más fűszerkereskedésekben, Sümeghen: Wirth Edénél, Szent-Gróthon: Németh Zsigmondnál, Tüskevárott Östreicher Salamonnál.

*) Egy liter radeini savanyúvíz 0.06 gramm kettős szénsavas lithionot tartalmaz, oly adagot, mely kezdetben nem könnyen haladható túl. Minő értéke van ezen bámulatos erejű alkalinak, mint gyógyszernek, bizonyítják Garrod kísérletei, melyek mindenütt megerősítést nyerne. Ő ugyanis esont-és porcedarabokat, melyeket közhíves betegségekben szenvedettektől vett és melyek egészen be voltak fedve húgsavas natronnal, egyenlő erősségű káli, natron és lithion oldattal leöntött, az első két oldatnak semmi hatása sem volt, az utóbbinak hatása pedig oly hatalmas volt, hogy a közhíves lerakódványoktól imprágnált esontdarabok rövid idő alatt az égvényektől egészen szabadokká lettek. Ez vezette őt arra, hogy kísérleteket tegyen szénsavas lithionnal közhívesbetegségeknél, melynek lerakódványai csakhamar esékelyekké lettek és végre egészen megszűntek; kísérletek, melyeket más orvosok tettek, hasonló eredményre vezettek. — (L. Garrod, Binz, Nothagel, Schroff, Niemayer stb. műveit).

1231. tkv. 1886.

Ujabb árverési hirdetmény.

Az alsó-lendvai kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy **Zalamegye árvaszéke** végrehajtónak **Krampacs József** végrehajtást szenvedő elleni 230 frt tőkekövetelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében az alsó-lendvai kir. járásbírósa területén lévő, Tüskevár községében fekvő, a tüskeszeri 45. sz. tjkvben A. I. 1-3. sorsz. a. felvett 2/4-ed részben alperes nevén álló és ifj. Krampacs József által 361 frtért bírói árverésen megvett; továbbá a tüskeszeri 117. sz. tjkvben A. 1-5. sor sz. a. felvett, alperes nevén álló s ugyanaz által 631 frtért megvett ingatlanokra az újabb árverést 361 frt és 631 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1886. évi július hó 29-ik napján délelőtti 10 órakor Tüskevár községében a községi bíró házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% át vagyis 36 frt 10 krt és 63 frt 10 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. t. c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Alsó-Lendván, 1886. évi április hó 10-én: kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság.

NÁBRÁCSKY LAJOS
kir. aljárásbíró

1881. LX. t. c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Zala-Egerszegen, 1886. évi április hó 23-ik napján.

A kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság.

151. sz. v. 1886.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kir. bir. végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a zala-egerszegi kir. járásbírósa 2637. számú végzése által a zala-egerszegi szövetségi önszegélyző egylet vég-

Nyomatott özv. Tahy Rozáliánál Zala-Egerszegen.

rehajtató javára **Steiner Simon** és neje váliczkai lakások ellen 750 frt tőke, 1884. évi július 1-től járó 8% kamattal és ennek járuléki erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 3840 frtba becsült 400 kereszt buza, 320 kereszt rozsa terményekből álló ingóságoknak nyilvános árverés útján leendő eladatása elrendeltetvén, ennek a helyszínén vagyis alperes váliczkai lakásán leendő eszközölésére 1886-ik évi július hó 8-ik napjának délelőtti 10 órája határidőül kitérítik és ahhoz a venni szándékozók ezen-nel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. c. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. c. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Zala-Egerszegen, 1886-ik évi június hó 19. napján.

Németh Sándor
kir. bir. végrehajtó.

673. 1886.

Árverési hirdetmény.

A tapolcai kir. bíróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy **Marton Eliás** végrehajtónak **Nagy Károly** végrehajtást szenvedő elleni végrehajtási ügyében a z-egerszegi kir. törvényszék a tapolcai kir. bíróság területén lévő s a monoszlói 40302. tjkvben 1. 2005. hrsz. a. felvett ingatlanok Nagy Károlyt illető 1/10-ed részbeni jutalékára, a monoszlói 11. sz. tjkvben 1. 4-15. sorsz. a. felvett ingatlanok Nagy Károlyt illető 1/10-ed részbeni jutalékára, a monoszlói 566. sz. tjkvben 1. 3109. hrsz. a. felvett ingatlanok Nagy Károlyt illető 1/10-ed részbeni jutalékára, s a monoszlói 606. sz. tjkvben 1. 3029. 3089. és 3088. hrsz. a. felvett ingatlanok Nagy Károlyt illető 1/10-ed részbeni s az 1885. évi április 13-án teljesített árverés alkalmával **Marton Eliás** által megvett jutalékára és pedig az elősorolt összes ingatlanokra együttesen 439 frt 34 kr. kikiáltási árban, továbbá a monoszlói 606. sz. tjkvben 1. 1-3. sor sz. a. felvett ingatlanok Nagy Károlyt illető 1/10-ed részbeni jutalékára s miután ezen ingatlanok kikiáltási ára külön-külön az 500 illetve 200 frtot, meg nem haladja, az 1881. 60. t. c. 146. §-ának rendelkezéséhez képest ugyanezen ingatlanok Nagy Zsófia férj. Szabó Sándornét, Nagy Erzsébet férj. Garai Istvánnét, Nagy Lidia férj. Szalai Imrénét és Nagy Gáborot illető 1/10-ed részbeni s a megtartott árverésen Szalai Imre és neje Nagy Lidia, ugy **Marton Eliás** által megvett jutalékára is, tehát az egész 1-3. sorsz. a. felvett ingatlanokra és pedig a 1. sor 12. hrsz. ház, udvar és kertre 163 frt, a 2. sor 362. sz. kertre 10 frt, s a 3. sor 409. hrsz. kertre 10 frt kikiáltási árban s végül a monoszlói 159. sz. tjkvben 1. 241. hrsz. a. felvett ingatlanok Nagy Károlyt illető 1/10-ed részbeni jutalékára s miután ezen ingatlanok kikiáltási ára 500 frtot meg haladja, s a már érintett törv. §-a rendelkezéséhez képest ugyan ezen ingatlanok özv. Nagy Józsefné szül. Sebestyén Erzsébetet, Nagy Zsófiát, Nagy Erzsébetet és Varga Gáborot illető 1/10-ed részbeni jutalékára is tehát az egész 1. 241. hrsz. szám s a megtartott árverésen Szabó Sándor és neje Nagy Zsófi által megvett ház udvar és kertre 200 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban a visszárverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1886. évi július hó 19-ik napján d. e 10 órakor Monoszló község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% át készpénzben, vagy az 1881. LX. t. c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt i. m. rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Tapolca 1886. március 14-én: a kir. bíróság mint tkvi hatóság.

OSZTERHUBER
kir. aljárásbíró.

Nincs többé gyomor baj. LEGDRÁGÁBB

vagyon minden embernek az egészség. Az egészség fenntartása szempontjából ajánlom az én kitűnő szeremet mindenféle gyomor baj ellen, különösen hatásos a gyomor gyöngösgénnél és **étvágyhiánynál**, gyomorsavanyúnál, puffadtságnál, kólikás bántalmaknál, gyomorhurutnál, émelygésnél, gyomorgégnél, homok és köképződésnél, túlságos nyálkaság ellen, undor és hányás ellen, felfájás ellen és minden túlságos étel és ital által megterhelt gyomorbajoknál. Egy hánál sem volna szabad hiányoznia a „**Gyomor és hideglelés elleni esőppöknek**“ 1885. évi augusztus 13-án, midőn a kolera oly nagyban dühöngött Spanyolországban, kísérlettel végtet küldtem oda ezen cseppekből, hol a kolera ellen meglepő sikerrel alkalmazták. Ara egy üvegnek 1 frt 5 kr. 3 üveg 3 frt. 6 üveg 5 frt 50 kr. használati utasítással s egyedül s kizárólag a készítő **Lefkócs Tóbiásnál** Budapesten VI. kerület király-utca 36. sz. a kapható. Vidéki megrendelések a díj előzetes beutalattal vagy utánvéttel teljesíthetnek. Napokint háromszori posta szétküldés a világ minden részé felé.

1451. sz. tk. 1886.

ÁRVERÉSI HIRDETÉNY.

A zala-egerszegi királyi törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy **Báron Sámuel** és társai végrehajtónak **Benezik Ferenc** és neje **Percz Anna** végrehajtást szenvedők elleni 210 frt tőkekövetelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében a zala-egerszegi királyi törvényszék területén lévő, Zala-Kopány község hatáán fekvő, a zala-kopányi 238. sz. telekjegyzőkönyvben foglalt **Benezik Ferenc** és neje **Percz Anna** nevén álló A. 1. sor 993. hrszámú ingatlanra 362 frtban megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1886-ik évi július hó 23-ik napjának délelőtti 10 órakor Zala-Kopány községbíró házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10% át vagyis 36 frt 20 krt készpénzben, vagy

1433. tkv./1886.

Árverési hirdetemény.

Az alsó-lendvai kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy **Kousz Katalin** végrehajtónak **Novak Ivan** és neje **Perkics Katalin** végrehajtást szenvedő elleni 50 frt tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében az alsó-lendvai kir. járás bíróóság területén lévő, Jősecc községében fekvő, a jősecci 4. sz. tjkvben A. 1. 1. és 6. sor 4. és 58. hrsz. a felvett és 1.-ed részben alperesek nevében álló s az addó alapján 266 frtra becsült; továbbá a jősecci 27. sz. tjkvben A. 7. 1. sor 45. hrsz. alatt foglalt s 3.-ed részben szintén alperesek nevében álló és 118 frtra becsült ingatlan részekre az árverést 266 frt és 118 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fenneb megjelölt ingatlanok az 1886-ik évi augusztus hó 19-ik napján délelőtti 10 órakor Jősecc

községében a község bíró házában megartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 26 frt 60 krt és 11 frt 80 krt készpénzben, vagy 1881 LX. t. c. 42. §-ában jelzett ártóllyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Alsó-Lendván 1886. évi május 13: kir. járásbíróóság mint telekkönyvi hatóság.

NÁBRÁCZKY LAJOS
kir. aljbíró.

1922. sz. tk./1886.

Árverési hirdetemény.

A zalaegerszegi királyi törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy **Isóó Ferenc** és **Isóó Janó** végrehajtónak néhai **Csupor Endre** özvegye született **Martinek Hermina** ugyismint kiskoru gyermekei t. és t. gyámja végrehajtást szenvedők elleni 62 frt 50 kr tőke követelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a zalaegerszegi kir. törvényszék területén lévő Zala-Egerszeg város és kaszaháza község határában fekvő Csupor Endre nevében álló s a z.-egerszegi 31. sz. tjkvbeni A. 7. 1007. hrsz. alatti ingatlan felére 68 frtban a z. egerszegi 666. sz. tjkvbeni 997. hrsz. ingatlan felére 17 frtban, a z.-egerszegi 667. sz. tjkvbeni A. 7. 998. hrsz. ingatlan felére 21 frtban, a 7. 984. hrsz. ingatlan felére 18 frtban, a zalaegerszegi 672. sz. tjkvbeni 7. 1006. hrsz. ingatlan felére 92 frtban, a z.-egerszegi 1241. számú tjkvbeni A. 7. 2945. hrsz. egész ingatlanra 241 frtban a z.-egerszegi 1764. sz. tjkvbeni 7. 892. hrsz. egész ingatlanra 335 frtban, a kaszaháza 22. sz. tjkvbeni A. 7. 22. hrsz. ingatlan felére 100 frtban, a 7. 32. hrsz. ingatlan felére 8 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fenneb megjelölt ingatlanok az 1886. évi augusztus hó 23-ik napján délelőtti 10 órakor Zala-Egerszegben a kir. törvényszék telekkönyvi iroda helyiségében megartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 6 frt 80 krt, 1 frt 70 krt, 2 frt 10 krt, 1 frt 80 krt, 9 frt 2 krt, 24 frt 10 krt 33 frt 50 krt, 10 frt és 80 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. t. c. 42. §-ában jelzett ártóllyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Zala-Egerszegben, 1886. június hó 4-ik napján.
A kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság.

1309 tkv. 1886.

Árverési hirdetemény

A zalaegerszegi királyi törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy **J. DANNEBERG & WEISZ** kereskedő cég, mint Graepel Hugo engedélyese végrehajtónak **PETRANYI PAL** végrehajtást szenvedő elleni 1080 frt 80 kr. tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a zalaegerszegi kir. törvényszék területén lévő, Zala-Szent-Mihály községben fekvő, a zalaszentmihályi 179. számú telekjegyzőkönyvben A. 7. 1. sor 312 a. hrsz. ingatlanok Petrányi Pál nevében álló felerészére az árverést 524 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fenneb megjelölt ingatlan az 1886. évi július hó 15-ik napján d. e. 10 órakor Zala-Szent-Mihály község bíró házában megartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 52 frt 40 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. t. c. 42. §-ában jelzett ártóllyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Zala-Egerszegben, 1886. évi ápril hó 16-ik napján.
A kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság.

Kitüntettetett:
A gráci 1880. évi orsz. kiállításon elismerési oklevéllel.
A triezsi 1882. évi kiállításon bronz-éremmel.
A bécsi 1883. é nemzeti gyógyszerész. kiállításon ezüst-éremmel.
A torontál-megyei gazdas. kiállításon 1884-ben ez. díszoklevéllel.
A budapesti 1885. évi orsz. kiállításon a nagy éremmel haladás- és versenyképességért.

A MOHAI
ÁGNES
FORRÁS

hazánk egyik legszénsavdúsabb

SAVANYUVIZE

Kitünő szolgálatot tesz főleg az emésztési zavaroknál s a gyomornak az idegrendszer bántalmain alapuló bajaiban. Általában a víz mindazon körökön kiváló figyelmet érdemel, melyekben a szervi élet támogatása és az idegrendszer működésének felfröktözése kívánatos.

Borral használva kiterjedt kedveltségnek örvend.

Édeskuty L. m. kir. udv. szállítónál Budapest-en.

Ugyazintén kapható minden gyógyszerertárban, fűszerkereskedésben és vendéglőben.

Az 1885-ik évi elszállítás

palack 1.800,000 palack.

Zala-Egerszegben raktár: Fenyvesi Miksa urnak; továbbá kapható Heinrich W. és L. és Weisz Jónás unokaöcsese urnaknál.

Kiadóhivatal: Budapest, V., nádor-utca 7. sz.

Legelterjedtebb s legolcsóbb magyar napilap.

PESTI HIRLAP

pártoktól s kormánytól egyaránt független

POLITIKAI NAPILAP.

Megjelen mindennap, hétfőn és ünnepet követő napokon is, 16—20 oldalnyi terjedelemben.

Októbertől kezdve rotációs gépen nyomatik, mely a lapot óránként 10,000 példányban, teljes 16 oldalon, könyvalakban, felvágva állítja elő.

Minden héten rendes **ZENEMELLÉKLET** válogatott zenedarabokkal.

Előfizetési ára: egész évre 14 frt, félévre 7 frt, negyedévre 3 frt 50 kr., egy óra 1 frt 20 kr.

Mutatványszámok egy hétig ingyen és bérmentve küldetnek.

Munkatársak:

Pulszky
Ferenc

Beksics
Gusztáv

Törs
Kálmán

Pesty
Frigyes

Borostyáni
Nándor

stb. stb.

Munkatársak:

Mikszáth
Kálmán

Dr. Ágai
Adolf

Bartók
Lajos

Tóth
Béla

Dr. Kenedi
Géza
felelős szerk.

stb. stb.

Rovatvezető munkatársak: Antalik Károly, Gyöngösy László, Luby Sándor, Schmitz József, Tabori Róbert, stb.

Árverési hirdetés.

Alulírt kir. bír. végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a zalaegerszegi kir. járásbíróság 2636. számú végzése által a zalaegerszegi szövetkezeti önszegélyző egyesület végrehajtató javára Veisz Katalin salomvári lakos ellen 1500 forint tőke, 1884. évi február 13-tól járó 8% kamata és ennek járuléka erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 395 forintra becsült két ló, lószékér, lószerszám, vaseke, taliga, borona, boroshordók, prések, buza és rozs vetések és széna terményekből álló ingóságoknak nyilvános árverés útján leendő eladatása elrendeltetvén, ennek a helyszínén vagyis alperes salomvári lakásán leendő eszközléseire 1886-ik év július hó 7-ik napjának délelőtt 10 órája határidőül kintüzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hívatnak meg, hogy az

érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. c. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. c. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Zala-Egerszegén, 1886-ik évi június hó 19-ik napján.

NÉMET SÁNDOR
kir. bír. végrehajtó.

Budapesti Hirlap.

Felhívás előfizetésre!

A „Budapesti Hirlap“ VI. évfolyamát járja. E hat esztendő publicistai pályánk legszebb emlékeit egyesíti. Nehéz feladatokkal jár az ily napi közlöny megalapítása, de nekünk azokat gyönyörűség volt teljesíteni. A szellemi munka értékét a siker próbálja ki. S a „Budapesti Hirlap“ fokozatosan növekvő, a magyar hirlapirodalomban példátlan sikerre hivatkozhat.

A magyar közönség a „Budapesti Hirlap“-ot mindjárt megindulásakor kiváló rokonszónvél tüntette ki. A politikai irány, melyet választottunk és következetesen fenntartánk: a magyar faji és nemzeti érdekek apólása, függetlenül minden párttól, úgy a kormánytól, mint az ellenzékétől, — megnyerte Magyarország művelt osztályainak szentesítését. Pártkülönbség nélkül csatlakozott hozzánk az egész haza legmagyarabb közönsége. Mert e hat éven át naponként meggyőződött róla, hogy a „Budapesti Hirlap“ a magyar nemzet ügyeinek él, ennek alája rendel minden személyes tekintélyt s mellékérdeket, ezért harcol összes szellemi erővel s függetlensége megadja neki az igazságkimondás bátorságát mindenkor, mindenkiel szemben.

A „Budapesti Hirlap“ ma a legelterjedtebb, legnépszerűbb magyar ujságlap.

A közönség lelkes támogatása tekintélyt adott szavának s cselekvő befolyást biztosított neki úgy a politikai, mint a társadalmi közéletben. S hogy a „Budapesti Hirlap“ az erkölcsi tényezőkkel nemcsak a nemzeti közszellem és tetterő feltokozásához járult, hanem hatása konkrét eseményekben is nyilvánult, — elég, ha két mozzanatra hivatkozunk: a csángó-ügyre, melyen a „Budapesti Hirlap“ olvasói régebben 14000 forintot, utabban pedig 4000 forintot megközelítő adományokkal nagyot lendítettek, — s a közművelődési országos mozgalomra, melyet a „Budapesti Hirlap“ kezdeményezett.

A „Budapesti Hirlap“ politikai cikkei

valamint eddig, úgy ezentúl is a legkiválóbb, legfüggetlenebb magyar publicisták írják, akik a közkérdéseket pártatlanul, mindig a nemzeti érdekek szolgálatában tárgyalják.

Politikai híreinket

úgy a közhatóságok, mint a monarchia külső képviselői köréből megbízható magánösszeállításaink útján szerezzük. Az országgyűlésről gyorsírói jegyzetek alapján szerkesztjük a tudósításokat, melyek a tárgyalások eleven képét s a beszédekből a lényegest nyújtják. A vidéki politikai és társadalmi közéletéről távirati értesítésekkel látunk el levelezőink s Magyarországon nincs város vagy nagyobb község, hol a „Budapesti Hirlap“-nak 1—2 rendes levelezője ne volna.

Távirati tudósításai

Európa minden fővárosából: Bécsből, Londonból, Párisból, Berlinből stb., a politikai s egyéb eseményekről közfelfűnést keltenek. Ezek a „Budapesti Hirlap“-ot a leggyorsabbban és legjobban értesült lappá tették.

A hányszor a hazai vagy külföldi események érdekessége, történeti fontossága igényli, a „Budapesti Hirlap“ a szerkesztőségéből küld ki külön tudósításokat. Az utolsó keleti válság és háború alatt az összes magyar lapok közt a „Budapesti Hirlap“nak voltak a leggyorsabb és legkimerítőbb tudósításai, mert a szerkesztőség nem kimélt költséget és kintű tollu külön tudósításokat alkalmazott Konstantinápolyban, Belgrádban s a szerb főhadiszálláson, kiknek táviratai, cikkei, tárcái levelei, térképrajzai a közönséget alaposan tájékoztatták. Toth Béla, a lap belső munkatársa a válság alatt három hónapig időzött a Balkán félszigeten s cikkei az egész európai sajtót bejárták. Kelet fővárosaival most is állandó összeköttetésben vagyunk.

A „Budapesti Hirlap“ nyomdai kiállításában igyekezünk a nyomdai technika minden eszközét felhasználni. Marinoni-téie párisi rotációs-gép, mely által lapunk nyomatik, biztosít róla, hogy a „Budapesti Hirlap“, mely napinkont

 18,000 példányban

jelenik meg, másfél óra alatt kinyomatva, pontosan érkezzék az olvasók kezébe. — Ajánljuk lapunkat és törekvéseinket továbbra is a mi lelkes magyar közönségünk rokonszónvébe, támogatásába.

Az előfizetés föltételei:

Egész évre	—	14 frt — kr.	Negyedévre	—	3 frt 50 kr.
Félévre	—	7 frt — kr.	Egy hóra	—	1 frt 20 kr.

Az előfizetések vidékről legcélszerűbben póstaútványnyal eszközölhetők következő cím alatt.

Budapest, IV. ker., kalap-utca 16. szám, a „BUDAPESTI HIRLAP“ kiadóhivatalának.

Budapest, 1886. évi június hóban.

Tisztelettel

A „BUDAPESTI HIRLAP“

szerkesztői és kiadó-tulajdonosai.

Mutatványszámokkal ingyen szolgálunk.